λάσσης, ὑπάρχουσι καλύβαι τινὲς ἐκ καλάμων στηριζόμεναι ἐπὶ τεσσάρων πασσάλων, καὶ χρησιμεύουσαι ἀντὶ κατοικίας διὰ τοὺς ἁλιεῖς. Βλέπων τις τὰς μικρὰς ταύτας καλύβας, ὡς καὶ τὰ μονόξυλα, ὧν ποιοῦνται χρῆσιν οἱ ἁλιεῖς δι' ἑνὸς μόνον κονταρίου διοιοῦντες αὐτὰ δι' ὠθήσεως ἐκ τῶν ὄπισθεν, νομίζει, ὅτι ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν εἰκόνα τινὰ παριστῶσαν τὰς ὄχθας τοῦ Γάγγου ἢ τοῦ Ἰνδοῦ. Μόλις εἴμεθα εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ καὶ ἰδοὺ νησίδιόν τι μὲ μικρὰν ἐκκλησίαν παρίσταται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. Εἶναι ἡ ἱστορικὴ Κλείσωβα, ἐν ᾗ δρὰξ Μεσολογγιτῶν, μόλις περὶ τοὺς πεντήκοντα, ἀπέκρουσε προσβολὴν χιλιάδος Τούρκων καὶ Ἀράβων κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου, καὶ παρέκει ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὁ μύλος, ὁ ἱστορικὸς ἐκεῖνος μύλος, ἔνθα κατὰ πᾶσαν βεβαιότητα ἀνετινάχθη ὁ Καψάλης μετὰ τῶν περὶ αὐτόν, διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς θέτων πῦρ εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην, διὰ δὲ τῆς ἄλλης κρατῶν τὸν τίμιον σταυρόν... Ἡ φέρουσα ἡμᾶς ἅμαξα διέρχεται τὴν κεντρικὴν τοῦ Μεσολογγίου ὁδόν, ἐνῷ πλῆθος περιέργων παρατηροῦσιν ἐκ τῶν καταστημάτων τίνες οἱ νέοι ἐπισκέπται, καὶ μετ' οὐ πολὺ φθάνομεν πρὸ τῆς οἰκίας Καρπούνη, ἐν ᾗ ἐπρόκειτο νὰ καταλύσωμεν.

Αἱ ὁδοὶ εἶναι, ὅπως εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις ἀκανόνιστοι, μόλις δὲ δύο ἢ τρεῖς εἶσιν ἄξιαι λόγου, πρὸ πάντων ἡ δυὰς ἐκείνη, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ γνωστὸν σταυροδρόμιον, χρησιμεῦον ἀντὶ κέντρου καὶ πλατείας διὰ τοὺς κατοίκους.

Ὁ

Ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Καρόλου Γραικοῦ Εἰσηγητὴς δικαστής.

Πρὸς τοὺς πιστωτὰς τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως.

Γνωστοποιεῖται ὑμῖν, ὅτι ὀφείλετε ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, νὰ ἐμφανισθῆτε αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ Πληρεξουσίου, ἐνώπιον τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεως κ. Θεμ. Στεκούλη, καὶ τῷ παραδώσητε ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς τὰ δικαιόγραφά σας, μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' ὑμῶν ζητουμένων ποσῶν, ἂν δὲν προτιμᾶτε νὰ τὰ καταθέσητε εἰς τὸ δικαστικὸν γραφεῖον, ὅτι ἡ ἐξέλεγξις καὶ ἐπαλήθευσις τῶν πιστώσεων, ἐνεργηθήσεται μετὰ τὰς ἀνωτέρω εἴκοσιν ἡμέρας ἐν τῷ δικαστικῷ καταστήματι τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης μέχρι τέλους Νοεμβρίου ε. ε. καθ' ἡμέρας Τετάρτην καὶ Σάββατον καὶ ὥρας 3—4 Μ. Μ.

Ἀθήνησι τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1881.

Ὁ Εἰσηγητὴς

Β. Δ. Κριεζῆς.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ πέριξ τοῦ στρατῶνος τοῦ πυροβολικοῦ χαρτοφυλάκιον περιέχον χαρτονομίσματα καὶ σημειώσεις σπουδαίας εἰς τὸν ἀπωλέσαντα.

Ὁ εὑρὼν αὐτὸ ἂς κρατήσῃ τὰ χαρτονομίσματα καὶ παραδώσῃ τὸ χαρτοφυλάκιον εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Ὀγδοήκοντα ἰδιαίτερα σώματα τῆς Κυανῆς Βίβλου τοῦ κ. Σουρῆ ἐπὶ καλοῦ χάρτου πωλοῦνται πρὸς 50 λεπτὰ ἕκαστον ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ἀπέναντι τοῦ «Αἰῶνος».

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

Παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις τὰ ἑξῆς

ΒΙΒΛΙΑ

τοῦ

Π. ΙΑΣΕΜΙΔΟΥ.

Περὶ ἐλεγειακῆς ποιήσεως ὑπὸ Μαυροφρύδου.

Σχόλια εἰς τὸ περὶ Γαλατικοῦ πολέμου σύγγραμμα τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος.

Ἐγχειρίδιον τῆς Θρησκείας καὶ Μυθολογίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων.

Ἀναγνώσματα ἐκ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.

Ἀναγνώσματα ἐκ Πολυβίου μετὰ σχολίων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου.

Ἀναγνώσματα ἐξ Ἑλλήνων συγγραφέων κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων.

Συντακτικὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐγκεκριμένον πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων ἔκδοσις δευτέρα.

Συντακτικὸν μικρὸν πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ παρθεναγωγείων κατὰ τὴν ἐποπτικὴν διδασκαλίαν.

Συντακτικὸν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' καὶ Δ' τάξεως τοῦ γυμνασίου.

Συντακτικὸν τῆς νέας Ἑλλην. γλώσσης.

Λυσίου λόγοι κατ' ἐκλογὴν μετὰ σχολίων.

Ἀνώμαλα ῥήματα κατὰ τοὺς ἀττ. συγγραφεῖς ἔκδοσις δευτέρα.

Μέθοδος Ὀλλενδόρφου ἐφηρμοσμένη εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν.

Ὁ Δεσμοφύλαξ τῆς Χαλκίδος διήγημα ἠθικώτατον.

Γραμματικὴ τῆς παλαιᾶς ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τοὺς γλωσσολόγους Γ. Κούρτιον καὶ Κὸχ πρὸς χρῆσιν τῶν ἑλλην. σχολείων καὶ γυμνασίων.

Γραμματικὴ μεγάλη τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον.

Γραμματικὴ μικρὰ τῆς νέας ἑλληνικῆς γλώσσης κατὰ τὴν νέαν παιδαγωγικὴν μέθοδον, τὴν ἐποπτικήν, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ἐντὸς ὀλίγου ἐκδοθήσεται **πραγματογνωσία** μετὰ εἰκόνων διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ = ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ — ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦτο κατάστημα τοῦ γνωστοῦ παρὰ τῇ φιλοκάλῳ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ κ. Χουτοπούλου, ἐκομίσθησαν πλουσιώταται συλλογαὶ εἰδῶν πολυτελείας, τόσῳ κομψῶν καὶ μετὰ τόσης λεπτῆς καλαισθησίας ἐξειργασμένων ὡσεὶ ἦσαν συλλογαὶ λυρικῶν ποιήσεων. Διότι ἀληθῶς τὸ κατάστημα τοῦτο εἶναι θελκτικὴ ποίησις.

Εὕρηνται ἀκόμη ἐν αὐτῷ καὶ ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς οἰκιακῆς τῶν δεσποινίδων λεπτουργικῆς, Σχέδια καλλιτεχνικώτατα, λεπτοὶ πρίονες πρὸς 40 λεπτὰ ἡ δωδεκὰς κτλ. κτλ.

ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ ΤΙΜΩΝ

«ΔΙΑΓΩΝΑΛ» — «ΚΑΣΜΙΡΙΑ» — «ΚΟΣΤΟΥΜ» — «ΤΣΟΧΕΣ»

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Δ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ποικίλλαι συλλογαὶ χειμερινῶν ὑφασμάτων, κομψῶν, στερεῶν καὶ χρωματισμῶν διαφόρων.

Εἶναι γνωστὴ ἡ φιλοκαλία, ἡ χάρις τῆς ἐργασίας, ἡ στερεότης καὶ ἡ μετριότης τῶν τιμῶν τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἠλιοπούλου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

Σπανία εὐκαιρία

Τὸ γνωστότατον ἐν Πατησίοις μαγαζεῖον τοῦ Σμυρνιοῦ, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς ὁ μόνος σταθμὸς παντὶ ἐκεῖθεν διαβαίνοντι **ἐνοικιάζεται** μετὰ τῆς οἰκίας, ἐπίπλων, κήπου καὶ μεθ' ὅλων τῶν περιεχομένων του ὡς καὶ συστοιχίας Οἰνοβαρελίων πεπληρωμένων ἐκ τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην διαμένοντα ἐν Πατησίοις.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ.

96.—Ὁδὸς Αἰόλου.—96.

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΠΑΤΣΑΣ

Κάτωθεν τοῦ παρὰ τὰ Χαυτεῖα ξενοδοχείου ἡ «Θράκη» καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σωτηροπούλου δίδεται **πατσᾶς** καθαρώτατος καὶ κατὰ τὴν τελειοτάτην μαγειρικὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς καὶ διάφορα κρύα φαγητὰ καὶ ποτά.

Τὸ κατάστημα μένει καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀνοικτόν.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

(ΑΝΩΝΥΜΟΣ)

—«RELIANGE»—

Κεφάλαιον Ἀγγλικῶν λιρῶν

400,000

ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛῌ.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη Ἑταιρία δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ μετρίοις ὅροις κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ φορτίων δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων καὶ πλοιαρίων. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται:

Πάτραις παρὰ τῷ κ. Δ. Ἀγγελοπούλῳ.
Κύμῃ » » » Γ. Μαρίνῳ
Πειραιεῖ » » » Κυριακῷ καὶ Σίᾳ
Σύρῳ » » » Βασ. Παδοβᾷ.
Ζακύνθῳ » » » Γαβρ. Μαχορῇ.

Ι. Ε. Μάσσων

Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ ἐπίσημος κλήρωσις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 5 10βρίου 1881

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο ἐξεδόθη διατάγματι καὶ προστασίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, καὶ ἐπομένως ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ 1ος ἀρ. θὰ κερδίσει φιορ.	70,000	Οἱ 8 ἀκόλουθοι ἑκας. φιορ.	2,500
Ὁ 2ος ἀρ. θὰ κερδίσει »	25,000	Οἱ 5 ἀκόλουθοι » »	1,000
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος »	12,500	Οἱ 30 ἀκόλουθοι » »	500
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος »	5,000	Οἱ 100 ἀκόλουθοι » »	100

Τὸ ὅλον **3349** ἀριθμοὶ θὰ κερδίζωσι

Ἕκαστον πρωτότυπον γραμμάτιον στοιχίζει φρ. ΕΠΤΑ καὶ φέρει τὴν ὑπογραφὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Πέντε γραμμάτια στοιχίζουν μόνον **30** φράγκα·

20 γραμμάτια στοιχίζουν **100** φράγκα.

Ὁ ἀγοραστὴς **20** γραμματίων λαμβάνει δωρεὰν μίαν ὁμολογίαν ἑκατὸν φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANDIE** τῶν Παρισίων.

Ἕκαστος ἀγοραστὴς θέλει λάβει ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρωσιν τὸν ἐπίσημον κατάλογον τῆς κληρώσεως, ἐν περιπτώσει δὲ κέρδους θέλει ἰδοποιηθεῖ δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγράφου.

Ἐμβάσατε τὸ ἰσότητον (διὰ συστημένης ἐπιστολῆς) εἰς χάρτινα τραπεζικά, εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπ' Εὐρώπης, εἰς χρυσὸν ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα διὰ τὰ μικρὰ ποσὰ τὴν **Atministration du MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE, VIENNE** (Autviche).

Ἐγγυώμεθα τὴν χρησιμότητα μόνων τῶν γραμματίων τῶν φερόντων τὴν σφραγίδα μας.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἐπιθυμοῦσα πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ καταστήσῃ καὶ κατὰ τὴν ἀτυχεστέραν περίπτωσιν, ἀδύνατον τὴν ἀπώλειαν τῶν διὰ τὴν ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντων χρημάτων ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ δωρεάν, εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως ὅσαις εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤθελεν ἀγοράσει γραμμάτια ἑνὸς ἢ διαφόρων Λαχείων (φέροντα τὴν σφραγίδα της) ἀξίας ἐν συνόλῳ ἑκατὸν διακοσίων ἢ τριακοσίων φράγκων, μίαν, δύο ἢ τρεῖς ὁμολογίας 100 φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANCIERE** τῶν Παρισίων. Ἡ πληρωμὴ τῶν Ὁμολογιῶν τούτων εἶναι ἐγγυημένη μὲ ὑποθήκην Γαλλικῆς προσόδου (**Rente**) καὶ ἐπομένως ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, εἰσὶν δὲ πληρωτέαι ἀνυπερθέτως ἑκάστη μὲ φράγκα **100** δυνάμει τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτησίων κληρώσεων ἢ προεξοφλήσεων. Τοιουτοτρόπως καὶ οἱ μὴ εὐνοηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης πελάται τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» δὲν χάνουσι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντα χρήματα, καθότι ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἑνὸς ἔτους, κτλ. καὶ τὸ ἀργότερον ἐντὸς 45 ἐτῶν (δυνάμει τῶν προεξοφλήσεων) θὰ λάβουν ἀνυπερθέτως τὰ χρήματά των.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος **1882 ἐκτελέσῃ ἰδιαιτέρως δύο** κληρώσεις τὴν **1ην Ἀπριλίου** καὶ τὴν **1ην Ὀκτωβρίου**, εἰς τὰς ὁποίας ἐνοεῖται ὅτι θὰ λάβωσι μέρος **μόνον αἱ δωρεὰν παρ' αὐτῆς δοθεῖσαι** ὁμολογίαι τῆς ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANCIÈRE** τῶν Παρισίων, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων **1 τοῖς ο)ο θὰ τραβηχθοῦν εἰς ἑκάστην κλήρωσιν** δηλαδὴ ἐὰν τὴν 31 Μαρτίου τὸ σύνολον τῶν δωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται π. χ. **1966** ὁμολογίας, εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ἀπριλίου θὰ κληρωθοῦν **20** ὁμολογίαι ἐπίσης ἐὰν τὴν 30ην Σεπτεμβρίου 1882 τὸ σύνολον τῶν παρ' ἡμῶν παραχωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται λ. χ. εἰς 2235 εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου θὰ κληρωθοῦν **22** ὁμολογίαι. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν πελατῶν μας **τουλάχιστον εἷς τοῖς 100** κατ' ἔτος θὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως τὰ δι' ἀγορὰν γραμματίων χρήματά του καὶ τοῦτο ἀδιακρίτως εἴτε κερδίζει εἴτε ὄχι εἰς τὸ Λαχεῖον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν κλήρωσιν τῆς 10 Αὐγούστου 4 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πελατῶν μας ηὐνοήθησαν ὑπὸ τῆς τύχης. Τούτων δύο μόνον εὐηρεστήθησαν νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των. Ὁ Κύριος Γεωρ. Περσάκης διευθυντὴς τοῦ Τηλεγραφείου εἰς Πύργον καὶ ὁ Κύριος Χρ. Α. Ριγόπουλος εἰς Πάτρας.

5—20

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............ Λαχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........ » » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............ Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ...... Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1065

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 21 Ὀκτωβρίου 1881 — ΤΕΤΑΡΤΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

Περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας εἰς Βιέννην οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου παρατηροῦσι τὰ ἑξῆς.

«Ἡ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου διαμονὴ ἐν Βιέννῃ θέλει κατὰ πᾶσαν πιθανότητα παραταθῇ ἐπί τινας ἡμέρας. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν δ' αὐτοῦ ἐκ τῆς πρωτευούσης ἐκείνης θέλει ἐπισκεφθῇ τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ὡς καὶ τὸν διάδοχον τοῦ γερμανικοῦ θρόνου, ὅστις ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν, τελευταῖον ἐξενίσθη παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Αἱ συνεντεύξεις αὗται, καὶ ἰδίως ἡ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, οὐ μικρὸν κέκτηνται ἐνδιαφέρον. Δὲν εἶναι βεβαίως ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν οἱ τῶν δύο τούτων χωρῶν ἡγεμόνες συνηντήθησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ κατὰ τὸ 1866 πολέμου, καθ' ὅσον ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἐπεσκέψατο τὴν Βιέννην κατὰ τὸ 1873 καὶ ὁ Φραγκίσκος Ἰωσὴφ δύο ἔτη βραδύτερον ἐφιλοξενήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας ἐν Βενετίᾳ. Ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐποχῆς οἱ δύο ἡγεμόνες συνηντήθησαν πολλὰ ἔλαβον χώραν γεγονότα. Ὁ μὲν Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἀπέθανεν, ὁ δὲ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πόλεμος ἤρξατο καὶ ἀπεπερατώθη, ἡ βερολίν. συνθήκη ὑπεγράφη καὶ ἐτελέσθη, οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὴν Τύνιδα, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἀνησυχαστικὴ φωνὴ τῆς «Ἀλυτρώτου» Ἰταλίας ἠκούσθη καὶ κατεπνίγη. Ἀκριβῶς δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο γεγονὸς προσάπτει εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ συνέντευξιν ἰδιάζουσαν σπουδαιότητα. Αἱ τῶν ἡγεμόνων συνεντεύξεις συχνάκις δὲν ἀποτελοῦσιν εἰμὴ ἀνταλλαγὰς φιλοφρόνων περιποιήσεων. Ἐὰν κέκτηνται πολιτικήν τινα ἢ διπλωματικὴν σπουδαιότητα, τοῦτο κυρίως ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ ἡγεμόνες συνοδεύονται ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν αὐτῶν, οἵτινες ἐπωφελοῦνται τῶν τοιούτων εὐκαιριῶν ὅπως ἀνταλλάξωσι πρὸς ἀλλήλους ἰδέας περὶ ζητημάτων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες ἐκτελοῦσι τὸ πραγματικὸν ἔργον· οἱ ἡγεμόνες δὲν χρησιμεύουσιν εἰμὴ πρὸς ἐπίδειξιν. Ἀλλ' ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ἰδίως ἐν τῇ διεθνεῖ πολιτικῇ, ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια ὑποδηλοῖ οὐκ ὀλίγα· καὶ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς βέβαιον, ὅτι ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος δὲν ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Βιέννην, ἐὰν οἱ ὑπουργοὶ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας δὲν εἶχον ἔλθει εἰς ποιάν τινα ἐκ τῶν προτέρων συνεννόησιν. Ἡ Ἰταλία πολλοὺς ἔχει λόγους ὅπως ἐπιζητῇ νὰ συνάψῃ στενωτέραν ἢ πρὶν συμμαχίαν μετὰ τῶν δυνάμεων τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτῆς ἄνδρες, ὁ Καβοὺρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, ἐπεδείξαντο δεξιότητα καὶ προνοητικότητα ἐν τῇ καταρτίσει συμμαχιῶν μετὰ φιλικῶν δυνάμεων, οὐχὶ ἀναξίαν τῆς παλαιᾶς φήμης τῆς φυλῆς αὐτῶν. Τὸ μὲν πολιτικὸν πραξικόπημα τῆς ἀποστολῆς στρατοῦ ἐκ τοῦ Πιεμοντίου εἰς τὴν Κριμαίαν ἔδωκε πρῶτον εἰς τὸ βασίλειον ἐκεῖνο ἀνεγνωρισμένην τινὰ θέσιν ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ συνεδρίῳ, ἡ δὲ συμμαχία τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς Πρωσίας κατὰ τὸ 1866 συνεπλήρωσεν ἐπὶ τέλους τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ βασιλείου. Ἡ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀγγλίας ὑφισταμένη φιλία δὲν φέρει τὸν χαρακτῆρα ἐπισήμου πολιτικῆς συμμαχίας, καὶ αἱ μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας σχέσεις ὑπέστησαν τελευταῖον σπουδαίαν ἀλλοίωσιν ὡς ἐκ τῶν προσφάτων ἐνεργειῶν τῆς γαλλικῆς πολιτικῆς ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ. Ἡ πολιτικὴ ἀτμοσφαῖρα εἶναι πεπληρωμένη ἐκ συμμαχιῶν καὶ συνεντεύξεων, καὶ κατὰ συνέπειαν φυσικὸν εἶναι ὅπως ἡ Ἰταλία ἐπιθυμῇ νὰ ἔλθῃ εἰς φιλικήν τινα συνεννόησιν μετὰ γείτονος, οὗτινος ἡ συμμαχία ἀσφαλίζει τὴν τῆς Γερμανίας εὐμένειαν.

»Αἱ ἐχθροπάθειαι τῶν ἐθνῶν δὲν διαρκοῦσιν εὐτυχῶς πολὺ κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχήν. Ἡ πεπαλαιωμένη ἰδέα περὶ κληρονομικῶν ἐχθροτήτων ἐξέλιπε συνεπείᾳ τῶν στενοτέρων σχέσεων, αἵτινες ἀνεφύησαν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, καὶ τὰ ἔθνη ὁδηγοῦνται νῦν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τῇ πολιτικῇ αὐτῶν πλέον ὑπὸ σκέψεων περὶ τοῦ πραγματικοῦ συμφέροντος ἢ ὑπὸ ἁπλῶς ἐκδικητικοῦ πάθους. Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλας κατὰ τὸ 1866, καὶ νῦν συνδέονται διὰ στενοτάτης φιλίας. Ἡ Ἰταλία ἀνεκτήσατο τὴν Βενετίαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐκ τῆς Αὐστρίας, καὶ νῦν ἐπιζητεῖ τὴν συμμαχίαν τοῦ ἄλλοτε θανασίμου αὐτῆς ἐχθροῦ. Καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ ἐπάκρῳ περιπτώσει τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας, εἴτε ἀληθεύει, ὅτι ὁ Βίσμαρκ καὶ ὁ Γαμβέττας τελευταῖον συνηντήθησαν, εἴτε μή, τὴν περὶ τῆς συνεντεύξεως αὐτῶν φήμην δυνάμεθα νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν πεποίθησιν ἀμφοτέρων, ὅτι τὰ κατὰ τὸ 1870 ἐξαφθέντα πάθη, ἀπώλεσαν μέρος τῆς δριμύτητος αὐτῶν. Ἀναγνωρίζοντες ὅμως τὰ γεγονότα ταῦτα οὐδόλως ὀφείλομεν τυφλῶς νὰ παραδιδώμεθα εἰς πολιτικὰς αἰσιοδοξίας. Ἡ ἐπιθυμία τῆς Γαλλίας τοῦ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν αὐτῆς χώραν ἀποτελεῖ μόνιμον ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ παράγοντα, οὗ τὴν σπουδαιότητα οὐδεὶς ὀξυδερκὴς πολιτικός, ἥκιστα δὲ πάντων ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ, δύναται ν' ἀγνοῇ, ἡ δὲ τῶν Ἰταλῶν εὐαισθησία, ὅσον ἀφορᾷ εἰς πᾶσαν διατάραξιν τῆς πολιτικῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀποτελεῖ ἕτερον τοιοῦτον παράγοντα. Ἴσως δέ, ἐὰν ἐξετάσωμεν τοὺς δύο τούτους παράγοντας ἐν ταῖς ἀμοιβαίαις αὐτῶν σχέσεσι, θέλομεν ἀνακαλύψει ἐπαρκῆ τινα λόγον διὰ τὴν παροῦσαν προσέγγισιν μεταξὺ τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἡ Ἰταλία ἀποξενωθεῖσα τῆς Γαλλίας στρέφει φυσικώτατα πρὸς τὴν ἄλλην μεγάλην αὐτῆς γείτονα πρὸς παραμυθίαν, καὶ ἡ Αὐστρία ἔχουσα ὄπισθεν αὐτῆς τὴν γερμανικὴν συμμαχίαν, ἀποδέχεται τὴν προτεινομένην χεῖρα ὡς ἐγγύησιν, ὅτι τὸ σύνθημα «Ἀλύτρωτος Ἰταλία» θέλει ἐπὶ τέλους ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐπίσης φυσικῶς εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν πολιτικῆς προαγούσης τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἰδέας. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τοῦτο δὲν ἐπετελέσθη ἄνευ μεγάλου κόπου. Ἀμφίβολον τῇ ἀληθείᾳ εἶναι, ἐὰν τὸ βλαβερὸν σύνθημα «Ἀλύτρωτος Ἰταλία» ἐρριζοβόλησέ ποτε βαθέως παρὰ τῷ ἰταλικῷ λαῷ, ἢ ἐὰν ἐπέδρασεν ἐπαισθητῶς ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ. Ἀλλὰ σπουδαίως περιέπλεξέ ποτε τὴν κυβέρνησιν, καὶ ἐτάραξε τὰς μετὰ τῆς Αὐστρίας διπλωματικὰς σχέσεις. Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν ἐδημοσιεύθη ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Haymerle φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «Italiæ Res», ἐν ᾧ ἡ ἐξωτερικὴ τῆς Ἰταλίας πολιτική, καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς προδήλως παρεχομένη ἐνθάρρυνσις εἰς τὸ κίνημα τῆς ἀπολυτρώσεως, αὐστηρῶς ἐξηλέγχοντο. Τὸ φυλλάδιον ἐκεῖνο ἐπισήμως ἀπεκηρύχθη· ἀλλ' ἐν Ἰταλίᾳ ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα, ὅτι ἐδημοσιεύθη τῇ μυστικῇ ἐγκρίσει τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως. Ζωηρότατος πόλεμος διὰ φυλλαδίων καὶ ἄρθρων ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐπισυνέβη μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, καὶ αὐτοὶ οἱ θιασῶται τῆς ἀπολυτρώσεως ἀπήντησαν εἰς τὴν πρόκλησιν τοῦ συνταγματάρχου Haymerle διὰ φλογερᾶς τινος προκηρύξεως, ἐπιγραφομένης «Pro Patria», ἐν ᾗ αἱ ἔπακροι ἀξιώσεις τῆς Ἀλυτρώτου Ἰταλίας ὑποστηρίζοντο διὰ φωνασκιῶν ὑπὲρ ἀμέσου πολέμου. Ὁ ἐρεθισμὸς ἐκεῖνος βαθμηδὸν κατηυνάσθη, καὶ ἔκτοτε οἱ τῆς ἀπολυτρώσεως θιασῶται ἀπώλεσαν τὸ γόητρον αὐτῶν καὶ ἀπεκηρύχθησαν. Ἡ Ἰταλία εἶχε νὰ σκεφθῇ περὶ ἄλλων πλέον κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων πέραν τῆς Μεσογείου. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὀργισθεῖσα διὰ τὸν πραγματικὸν αὐτῆς ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἐλέγχου, ὑπερηγανάκτησε διὰ τὴν πολιτικὴν τὴν ἐπιδιωχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐν Τύνιδι. Καθ' ἣν δ' ἐποχὴν ἀνιδρύετο ἡ γαλλικὴ προστασία, ἐπὶ τοσοῦτον εἶχον ἐξαφθῇ τὰ πάθη, ὥστε τὸ ὑπουργεῖον τοῦ κ. Καϊρόλη ἀνετράπη. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅλων τούτων ἐγένετο ἤδη καταφανὲς ἐν τῇ μεταξὺ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ τῶν δύο αὐτοκρατόρων συνεντεύξει, ἥτις γίνεται νῦν μετὰ μακρᾶς ἐν ἀμφοτέραις ταῖς χώραις προετοιμασίας.

39=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=39

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη

Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ — ΟΤΙ ΕΠΙΣΤΕΥΕΣΘΑΙ ΕΣΤΙΝ ΕΝΙΟΤΕ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙΝ

Ἡ μήτηρ, ἥτις κατοίκησεν, ὡς θὰ ἴδωμεν περαιτέρω, εἰς τὴν πολίχνην Μ. ἐπὶ Μ.., ἔγραφεν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἔβαλλε καὶ ἔγραφον ἅπαξ τοῦ μηνός, ἵνα μανθάνῃ περὶ τοῦ τέκνου της. Οἱ Θεναρδιέροι ἀπεκρίνοντο τὰ αὐτὰ πάντοτε· — Ἡ Τιτίκα εἶνε μία χαρά.

Ἀφοῦ παρῆλθον οἱ πρῶτοι ἓξ μῆνες, ἡ μήτηρ ἔπεμψεν ἑπτὰ φράγκα διὰ τὸν ἕβδομον, καὶ ἐξηκολούθησε νὰ πέμπῃ κατὰ μῆνα μεθ' ἱκανῆς ἀκριβείας τὸ αὐτὸ τοῦτο ποσόν. Δὲν εἶχε συμπληρωθῇ ἔτος, καὶ ὁ Θεναρδιέρος εἶπε μίαν τῶν ἡμερῶν· — Εὔμορφη προκοπή, μὲ τὰ ἑπτὰ φράγκα ὅπου μᾶς στέλλει κατὰ μῆνα! Εἰς τί θὰ ἐπαρκέσουν τὰ ἑπτὰ φράγκα της; — Καὶ γράψας ἐζήτησε παρὰ τῆς Φαντίνης δώδεκα φράγκα εἰς τὸ ἑξῆς. Ἡ μήτηρ, ἀκούουσα ὅτι τὸ τέκνον της ἦτον εὐτυχὲς καὶ «ἐμεγάλωνε μία χαρά», ἔπεμψε τὰ δώδεκα φράγκα ἄνευ ἀντιλογίας.

Φύσεις τινὲς δὲν δύνανται ν' ἀγαπῶσιν ἀφ' ἑνός, χωρὶς νὰ μισῶσιν ἀφ' ἑτέρου. Ἡ γυνὴ τοῦ Θεναρδιέρου ἠγάπα περιπαθῶς τὰς δύο θυγατέρας της, διὸ ἀπεστρέφετο τὴν ξένην κόρην. Ὅσον ὀλίγον τόπον καὶ ἂν κατεῖχεν ἐν τῇ οἰκίᾳ της ἡ Τιτίκα, τὴν ἐφαίνετο ὅτι ἐστεροῦντο αὐτοῦ αἱ θυγατέρες της, καὶ ὅτι ἡ μικρὰ αὐτὴ ἠλάττωνε τὸν ἀέρα ὃν ἀνέπνεον αἱ ἰδικαί της. Αἱ θυγατέρες της ἀπήλαυον πάσης θωπείας της· εὑρέθη ἡ ξένη ἐκείνη κόρη, ἵνα ἔχῃ ὅλους τοὺς δαρμούς, οὓς βεβαίως θὰ εἶχον ἄνευ αὐτῆς αἱ ἰδικαί της. Οὐδὲν ἔπραττεν ἡ Τιτίκα, ἄνευ τοῦ νὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της χάλαζα σφοδρῶν καὶ ἀδίκων δαρμῶν. Ἤπιον πλάσμα, ἀδύνατον, μὴ καταλαμβάνον τί κόσμος εἶνε αὐτὸς καὶ τί Θεός, ἀείποτε τιμωρούμενον, λοιδορούμενον, παραγκωνιζόμενον, καὶ βλέπον πλησίον του δύο ἄλλα μικρὰ ὡς αὐτό, ζῶντα ὡς ἐντὸς ἑωθινῆς ἀκτῖνος!

Φυσικῷ τῷ λόγῳ, ἀφοῦ ἡ γυνὴ τοῦ Θεναρδιέρου ἦτο κακὴ πρὸς τὴν Τιτίκαν, ἔγιναν κακαὶ πρὸς αὐτὴν καὶ ἡ Ἐπονίνη καὶ ἡ Ἀζέλμα. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ τὰ παιδία καθίστανται ὁμοιότυπα τῆς μητρός. Τὸ σχῆμα μόνον εἶνε μικρότερον.

Παρῆλθεν ἔτος, παρῆλθε καὶ ἄλλο. Ἔλεγον οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου· — Τί καλοὶ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ Θεναρδιέροι, ἄνδρας καὶ γυναῖκα! Ἐνῷ δὲν εἶνε πλούσιοι, τρέφουν διὰ τὴν ψυχή τους ἕνα πτωχοκόριτσον ὅπου τοὺς ἄφησαν!

Ἐνόμιζον τὴν Τιτίκαν ἐγκαταλελειμμένην παρὰ τῆς μητρός της. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Θεναρδιέρος, μαθών, τίς οἶδε διὰ τίνων καταχθονίων μέσων, ὅτι ἡ κόρη αὐτὴ ἦτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νόθος, ἡ δὲ μήτηρ της δὲν ἤθελε νὰ φανερωθῇ τοῦτο, ἀπήτησε δεκαπέντε φράγκα κατὰ μῆνα, λέγων ὅτι «ἡ μικρὰ ἐμεγάλωνε» καὶ «ἔτρωγεν εἰς τὰ γιερά» ἠπείλει δὲ νὰ τὴν ἀποπέμψῃ. Ἡ μήτηρ ἐπλήρωσε καὶ τὰ δεκαπέντε φράγκα.

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, τὸ παιδίον ηὔξανε, καὶ συγχρόνως αἱ κακουχίαι του. Ἐνόσῳ ἡ Τιτίκα ἦτο μικροτάτη, ἐξεθύμαινον οἱ Θεναρδιέροι ἐπ' αὐτῆς διὰ τὰς ἀταξίας τῶν ἰδίων κορῶν των· ἅμα δὲ ἀνεπτύχθη ὀλίγον, δηλαδὴ καὶ πρὶν ἀκόμη γίνῃ πενταέτις, κατέστη ἡ θεραπαινὶς τῆς οἰκίας των.

Ἔστελλον τὴν Τιτίκαν εἰς ὑπηρεσίας, τὴν ἔβαλλον νὰ σαρώνῃ τὰ δωμάτια, τὴν αὐλήν, τὴν ὁδόν, νὰ πλύνῃ τὰ πινάκια, ἔτι δὲ καὶ νὰ φέρῃ φορτία, ἀφότου μάλιστα ἡ μήτηρ της ἤρχισε νὰ μὴ πέμπῃ τὰ μηνιαῖα μετὰ ἀκριβείας· διότι παρῆλθον μῆνές τινες, καὶ δὲν ἔλαβον οἱ Θεναρδιέροι χρήματα.

Ἂν ἡ Φαντίνα ἐπέστρεφεν εἰς τὸ Μομφερμεῖλιον μετὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, δὲν θὰ ἀνεγνώριζε τὸ τέκον της. Ἡ Τιτίκα της, ἡ τόσον εὐειδὴς καὶ ζωηρά, ὅταν τὴν εἶχεν ἀφίσει εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, κατήντησεν ἰσχνή, ὠχρά. Κατείχετο τὸ παιδίον, οὐκ οἶδα ὑπὸ τίνος ἀνησυχίας, ἣν οἱ Θεναρδιέροι ἐχαρακτήριζον ὡς πονηρίαν. Ἡ ἀδικία τὴν εἶχε καταστήσει δύστροπον, καὶ ἡ σκληραγωγία δυσειδῆ. Ἄλλο δὲν τὴν ἔμενεν ὡραῖον εἰμὴ οἱ ὀφθαλμοί, οἵτινες ὅμως μᾶλλον λύπην προυξένουν εἰς τὸν θεατήν, διότι, ὡς ἦσαν μεγάλοι, περιεῖχον περισσοτέραν μελαγχολίαν. Τὸν χειμῶνα ἦτο σπαραγμὸς καρδίας ἡ θέα τῆς πτωχῆς ταύτης κόρης, μόλις ἑξαετοῦς, τρεμούσης ὑπὸ τὰ παλαιὰ καὶ πανταχόθεν τετρυπημένα ῥάκη της, καὶ σαρωνούσης τὴν ὁδόν, πρὶν ἔτι φέγξῃ ἡ ἡμέρα, διὰ μεγίστου τινὸς σαρώθρου, βρέος εἰς τὰς μικρὰς της χεῖρας τὰς ἐρυθρὰς ἐκ τοῦ ψύχους, καὶ ἐχούσης πάντοτε ἓν δάκρυ εἰς τὰ μεγάλα της ὄμματα.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τὴν ἐπωνόμασαν Κορυδαλίδα. Οὕτως ὁ λαός, ἀγαπῶν τὰς ἐξομοιώσεις, εὐηρεστεῖτο ν' ἀποκαλῇ τὸ ὄχι μεῖζον πτηνοῦ μικρὸν τοῦτο πλάσμα, τὸ τρέμον, ἐπτοημένον καὶ ῥιγοῦν, τὸ πρῶτον εὑρισκόμενον ἔξυπνον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἰς τὸ χωρίον, καὶ πάντοτε εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τοὺς ἀγροὺς πρὸ τῆς αὐγῆς ἀπαντώμενον.

Τοῦτο μόνη διαφορά, ὅτι ἡ πτωχὴ καρυδαλὶς οὐδέποτε ἐκελάδει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΚΑΤΑΝΤΑ

Α'.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΟΔΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΧΝΗΤΟΥΣ ΓΑΓΑΤΑΣ.

Ἡ μήτηρ ἐν τούτοις, ἡ μήτηρ ἥτις, καθὼς ἐξελάμβανο οἱν

Δύσκολον δὲν εἶναι νὰ ἐννοήσῃ τις τὸν λόγον δι' ὃν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία κατυρθοῦσι νὰ λησμονήσωσι τὰς προτέρας αὐτῶν διενέξεις πλέον ἢ ἄλλαι δυνάμεις, αἵτινες συνηντήθησαν ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης κατὰ τὴν παρελθοῦσαν γενεάν. Ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς ὀργανισμὸς τῆς Αὐστρο-ουγγρικῆς μοναρχίας ὑπέστη κολοσσιαίαν μεταμόρφωσιν ἀπὸ τῶν ταραχῶν τοῦ 1865, αἱ δὲ αἰτίαι καὶ ἡ πολιτική, αἵτινες ἐνεφόρουν τοὺς πολιτικοὺς αὐτῆς πρὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Σαδόβας, ἀπώλεσαν αὐτὴν τὴν δημοτικότητα. Πρὸς δὲ ἡ Αὐστρία δὲν εἶναι δύναμις συμπαγής, ὡς ἡ Ἰταλία ἢ ἡ Γαλλία, ἀλλὰ δύναμις σύνθετος, ἧς ἡ πολιτικὴ ἀνεξάρτητος παντὸς κυριεύοντος ἐθνικοῦ αἰσθήματος, εὐχερῶς προσαρμόζει ἑαυτὴν εἰς πᾶσαν τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων μεταβολήν. Τοῦτο δὲ γίνεται καταφανὲς διὰ τῆς νῦν ὑφισταμένης στενῆς φιλίας μεταξὺ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἡ Σαδόβα πράγματι ἐλησμονήθη, καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτῆς δὲν ὑπάρχει πλέον εἰμὴ ἐν τῇ ψυχῇ τῶν παλαιοτέρων αὐστριακῶν πολιτικῶν, τῶν ἀνατραφέντων ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Μετερνίχου. Αἱ δυστυχίαι ἐχρησίμευσαν ὡς μάθημα, ὡς οἱ νῦν κυβερνῶντες τὴν Αὐστρίαν ἀναγνωρίζουσιν, ἐκ τῆς ἐν Σαδόβᾳ δὲ ἀνατροπῆς ἀνεφύη μοναρχία ἀναγεννηθεῖσα. Τὸ νὰ μὴ μνησικακῇ πρὸς τὴν Ἰταλίαν, καὶ νὰ λησμονῇ τὸ μέρος, ὃ αὕτη ἔλαβε ἐν τῇ κατὰ τὸ 1866 ταπεινώσει, εἶναι θυσία εὐκολωτέρα διὰ τὴν αὐστριακὴν ὑπερηφάνειαν ἢ τῷ νὰ συγχωρήσῃ τῇ Γερμανίᾳ. Ἡ Βενετία, ἐὰν ἠδύνατο, θὰ ἦτο πόλις ἰταλικὴ πολὺ πρίν· ἡ Ἀλσατία δὲ καὶ ἡ Λωραίνη ἤθελον ἐξακολουθεῖ εἰσέτι νὰ ἦναι ἐπαρχίαι γαλλικαί, ἐὰν προέκειτο νὰ ἐκλέξωσι. Καὶ πράγματι αὗται ἀποτελοῦσι τὴν Βενετίαν τῆς Γαλλίας, ἤτοι μόνιμον πρόσκομμα φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία περὶ οὐδενὸς ἔχουσι νὰ φιλονεικήσωσι νῦν, ὅτε τὸ τῶν ἀ π ο λ υ τ ρ ω τ ῶ ν κίνημα, τὸ ὁποῖον ὡς ὑποπτεύομεν ἦτο μᾶλλον θορυβῶδες ἢ πραγματικόν, κατηυνάσθη· καὶ ἑκάστη αὐτῶν πολλὰ δύναται νὰ ὠφεληθῇ ἐκ τῆς σταθερᾶς αὐτῶν συμμαχίας, τῆς στηριζομένης ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀναγνωρίσεως τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν συμφερόντων. Ἡ μὲν Αὐστρία θέλει λάβει τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐγκαταλείπει καὶ ἀποκηρύττει τὰς τεχνιτὰς φωνασκίας, αἱ ὁποῖαι οὕτω μεγάλας προὐξένησαν δυσκολίας εἰς τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ· ἡ δὲ Ἰταλία ἀποξενωθεῖσα τῆς Γαλλίας, θέλει ἐξασφαλίσει τὴν εὔνοιαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν δυνάμεων τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης.

«Καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐνδέχεται νὰ εἶχον ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν παροῦσαν ἰσχὺν καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἰταλίας, δὲν δύνανται νὰ μὴ ἐξεπλάγησαν ἐπὶ τῇ ἐπικινδύνῳ ἀπομονώσει, ἐν ᾗ εὑρέθη ἡ Ἰταλία, ὅτε ἓν τῶν ζωτικωτάτων δι' αὐτὴν ζητημάτων ἀνεφύη, καὶ νὰ μὴ ἐνόησαν ἀμέσως, ὅτι ἀπαραίτητον ἦτο διὰ τὴν Ἰταλίαν νὰ στρέψῃ περὶ ἑαυτὴν τὸ ὄμμα καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς δυσχεροῦς ταύτης θέσεως. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐπίσκεψις εἰς τὴν Βιέννην οὕτω δέον νὰ ἑρμηνευθῇ. Ἡ πρὸς ἀλλήλας προσέγγισις τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἶναι ἡ φυσικὴ συνέπεια τῆς ὑπὸ τῶν Γάλλων καταλήψεως τῆς Τύνιδος. Εἰς τὸν St. Hilaire καὶ εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ ἀπόκειται ν' ἀποφανθῶσι πῶς αὕτη ἐπιδρᾷ εἰς τὰ συμφέροντα καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διὰ Β. διατάγματος ἀπολύονται τῶν τάξεων τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ἅπαντες οἱ ἐπίστρατοι ναῦται οἱ διανύσαντες ἑξάμηνον ὑπηρεσίαν.

— Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἡ σύστασις τριῶν νέων ὑποκαταστημάτων αὐτῆς ἐν Βώλῳ, Λαρίσσῃ καὶ Ἄρτῃ.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐκ Τεργέστης, ὅτι τὸ ἀναχωρῆσαν ἐκεῖθεν διὰ Πειραιᾶ ἀτμόπλοιον «Πυλάδης» τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας «Λόϋδ» ἐναυάγησε κατὰ τὰ παράλια τῆς Δαλματίας, ἄγνωστον δὲ ἂν ἐσώθη τὸ πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται.

— Τὸ ἐν Ἀγγλίᾳ κατασκευασθὲν καταδρομικὸν «Ψαρρὰ» καταπλέει περὶ τὰ μέσα τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἐν Πειραιεῖ.

— Οἱ λοχαγοὶ Θάνος Χριστόπουλος, τοῦ πεζικοῦ, καὶ Πανουριᾶς Πανουριᾶ, τοῦ μηχανικοῦ, διωρίσθησαν μέλη τῆς διοικούσης τὸ μετοχικὸν ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ ἐπιτροπῆς, ἀντὶ τῶν λοχαγῶν κ. κ. Ἀθαν. Ἀγγελοπούλου καὶ Σπυρ. Χάμπα, ὧν ἔληξε ἡ ἐνιαύσιος ὑπηρεσία.

— Προχθὲς ἀπέπλευσαν ἐκ Πειραιῶς ὁ γαλλικὸς ἀπόστολος Bouvet καὶ ἡ ρωσσικὴ κανονιοφόρος «Τουαψέ».

— Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς νομάρχας καὶ ἐπάρχας τοῦ κράτους ἀνακοινοῦται αὐτοῖς ὅτι, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν δικαστικοῦ συμβούλου, ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς νὰ ἐνεργήσωσι τὴν τε βίᾳ ἄνοιξιν ἀποθήκης κειμένης καὶ ἐντὸς τῆς πόλεως, ἐν ᾗ εἰσὶν ἀποτεθειμέναι εὔφλεκτοι ὗλαι, κατὰ παράβασιν ἀστυνομικῆς περὶ τούτου ἀπαγορεύσεως, καὶ τὴν ἀλλαχοῦ μεταφορὰν αὐτῶν, πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐξ ἀναφλέξεως κινδύνου.

— Εἰς τοὺς ἀπολυομένους ὁπλίτας διετάχθησαν τὰ διάφορα σώματα τοῦ στρατοῦ νὰ χορηγῶσι πλήρη τὸν χειμερινὸν ἱματισμὸν περιλαμβανομένης καὶ τῆς χλαίνης.

— Πολλοὶ ἀνεχώρησαν σήμερον εἰς Μεσολόγγιον, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ μεγάλου ποιητοῦ καὶ φιλέλληνος λόρδου Νόελ Βύρωνος.

— Χθὲς κατὰ τὴν 10ην μ. μ. ὥραν ἡ περὶ τὸ Δημαρχεῖον συνοικία ἐγένετο ἀνάστατος ὑπὸ νέων ῥοπαλοφόρων, οἵτινες περιέτρεχον τὰς πέριξ ὁδοὺς φωνάζοντες καὶ ἀπειλοῦντες. Τὸ αἴτιον τοῦ θορύβου καὶ τῆς τόσης ἀνεμοζάλης ἦν ὑπηρέτριά τις ὄπισθεν τοῦ δημαρχικοῦ καταστήματος διαμένουσα. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς θορυβώδους ταύτης σκηνῆς οὐδὲν ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐφάνη, βαρυνθὲν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ ἐγγὺς ταβερνεῖα, καφενεῖα καὶ ζυθοπωλεῖα.

— Συμβαίνει ἓν ἄτοπον ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ, προκαλοῦν τὴν δυσαρέσκειαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν πολλῶν, καὶ ὅπερ ἀποροῦμεν πῶς ἡ διεύθυνσις δὲν ἐμάντευσεν εἰσέτι. Κατὰ τὴν διαλογὴν τῆς ἀλληλογραφίας οἱ ἐξωτερικοὶ διανομεῖς λαμβάνουσιν ἀδιακρίτως ἐπιστολάς, ὧν τὴν διεύθυνσιν καθ' ὁλοκληρίαν ἀγνοοῦσι, καὶ ἀφοῦ μάτην περιαγάγωσιν αὐτὰς ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐπ' ἐλπίδι ἑνὸς δ ε κ α λ έ π τ ο υ, εἶτα ἀπορρίπτουσιν ὡς χάρτην ἄχρηστον πλέον. Διότι βεβαίως διὰ τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους διανομεῖς πᾶσα ἐπιστολὴ δὲν ἔχει πλειοτέραν ἀξίαν τῶν δέκα λεπτῶν, ἀδιάφορον ἂν ἀποβλέπῃ συμφέροντα ἐπείγοντα ἢ περικλείει αὕτη σοβαρὰ ἀπόρρητα. Ἔπειτα διατί δὲν λαμβάνονται κἂν ὑπ' ὄψιν αἱ δηλώσεις τῶν ἐπιθυμούντων νὰ παραλαμβάνωσι τὴν ἀλληλογραφίαν των ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ταχυδρ. καταστήματι θυρίδος τῆς διανομῆς; Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τῆς συχνοτάτης ἀπωλείας τῶν ἐπιστολῶν, διατί νὰ περιέρχωνται αὗται σηπόμεναι εἰς τὰς χεῖρας τῶν διανομέων, ἀφοῦ οἱ πρὸς οὓς διευθύνονται αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην τῆς ἐγκαίρου αὐτῶν παραλαβῆς; Νομίζει ἴσως ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν Ταχυδρομείων ὅτι οὕτως δὲν καθίσταται ὑπαιτία τῆς προσγιγνομένης πρὸς τοὺς πολλοὺς ἀδικίας ἕνεκα τῆς ἀπωλείας ἢ τῆς καθυστερήσεως τῶν ἐπιστελλομένων; Ὀφείλει ἄρα ἐν τάχει νὰ ἄρῃ τὸ κακὸν τοῦτο ἐφιστῶσα αὐστηρότατα τὴν προσοχὴν τῶν διανομέων καὶ ἀπαγορεύουσα ἐπὶ ποινικῇ ῥήτρᾳ τὴν λῆψιν ἐπιστολῶν ἀγνώστου δι' αὐτοὺς διευθύνσεως. Διότι ἄλλως πρέπει νὰ ἀπελπισθῶμεν, ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ποτε τάξις τις καὶ ὀργανικὴ διάταξις εἰς τὸν σπουδαῖον τοῦτον κλάδον τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν ἀνεκηρύχθησαν ὑποψήφιοι βουλευταὶ διὰ τὴν κατὰ τὴν 8 ἐλευσομένου μηνὸς ἐνεργηθησομένην βουλευτικὴν ἐκλογὴν Μεσολογγίου οἱ κ. κ. Λεωνίδας Δεληγεώργης, ὁ ἐπίκουρος ἰατρὸς κ. Σ. Νίδερ καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Σ. Ῥάπεσης.

— Τὸ αὐτὸ δικαστήριον ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει του ἀνεκήρυξεν ὡς ὑποψηφίους βουλευτὰς διὰ τὴν ἐκλογὴν Τριχωνίας τοὺς κ. κ. Νικόλαον Βλαχόπουλον ἀντιμοίραρχον καὶ Ἀθανάσιον Τριγώνην δικηγόρον.

— Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βονίτσης ἀποδυθήσονται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα οἱ κ. κ. Τατσέλος Μαυρομμάτης, Ξεν. Μοναστηριώτης καὶ Νικόλ. Γουλιμῆς κατὰ τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνακήρυξιν.

— Ὁ νομάρχης Ἀκαρνανίας ἔθετο ὑπὸ ἐπιτήρησιν τὴν σύζυγον καὶ τοὺς γαμβροὺς τοῦ φοβεροῦ λήσταρχου Σαλτοῦ, προτιθέμενος νὰ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐτῶν τὰς περὶ ἐκτοπισμοῦ διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας νόμου.

— Ἐντὸς τοῦ μηνὸς περατοῦται ἡ μεταξὺ Μεσολογγίου καὶ Καρπενησίου ἐθνικὴ ὁδός, ἔχουσα μῆκος 17 ὁλοκλήρων ὡρῶν καὶ διερχομένη διὰ μέσου ὀρέων ὑψηλῶν καὶ ἀποτόμων.

— Ὁ πρό τινων ἡμερῶν ἀποβιώσας Σταμάτιος Δεκόζης Βοῦρος κατέλιπε κληροδότημα εἰς τὸ Μετοχικὸν ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ δραχμὰς δεκακισχιλίας.

— Τὴν ἐννάτην ἱσταμένου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νεοχωρίου εἰς θέσιν Λαγκάδα οἱ ἀδελφοὶ Σπυρίδων καὶ Κωνσταντῖνος Νικάκη ἐφόνευσαν τὸν Βασίλειον Μασούραν καὶ ἐτραυμάτισαν ἐπικινδύνως τὸν Κωνσταντῖνον Μασούραν.

— Ἐν Λευκονίκῳ χωρίῳ τῆς Κύπρου ὁλόκληρος ὀθωμανικὴ οἰκογένεια ἐξ ὀκτὼ μελῶν ἀποτελουμένη ἠσπάσατο τὸν χριστιανισμόν.

— Βαρὺς ἐπέσκηψεν ὁ χειμὼν ἐν Ἄρτῃ μετὰ καταιγίδων καὶ χιόνων. Τὰ ὄρη τῶν Τζουμέρκων ἐκαλύφθησαν ὑπὸ χιό

χωρικοὶ τοῦ Μορφερμειλίου, εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ τέκον της, τί ἐγίνετο; ποῦ εὑρίσκετο; τί ἔπραττε.

Ἀφοῦ παρήτησε τὴν μικράν της Τιτίκαν εἰς τοὺς Θεναρδιέρους, ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον της καὶ ἀφίχθη εἰς τὴν πολίχνην Μ. ἐπὶ Μ... Ταῦτα, ὡς εἴπομεν, ἐν ἔτει 1818. Ἡ Φαντίνα εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς της πρὸ δεκαετίας. Ἡ Μ. ἐπὶ Μ... εἶχεν ἔκτοτε μεταβληθῇ. Ἐνῷ ἡ Φαντίνα κατήρχετο βραδέως ἀπὸ ἀθλιότητος εἰς ἀθλιότητα, ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς της ἤκμαζε μικρὸν κατὰ μικρόν.

Πρὸ ἀμνημονεύτου καιροῦ ἐπεδίδον οἱ κάτοικοι τῆς Μ. ἐπὶ Μ... εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πρὸς γυναικείους στολισμοὺς χρησίμων ἐκείνων μελανῶν κοσμημάτων ἐκ μεταλλικῆς τινος ὑάλου, ἀναπληρούσης τὸν φυσικὸν γαγάτην (jais), τὸν συμπαγέστατον καὶ σκληρότατον τῶν γνωστῶν γαιανθράκων. Ἡ βιομηχανία αὕτη ἐκαλλιεργεῖτο ἰδίως εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ..., ἀλλὰ δὲν ἐπρόκοπτεν ἐπειδὴ ἦσαν ὑπερτετιμημέναι πολὺ αἱ κυριώτεραι τῶν ὑαλῶν ἐξ ὧν συντίθεται τὸ ὑαλῶδες τοῦτο μίγμα. ἑπομένως, οἱ ἐργάται ἐπληρώνοντο πολὺ φειδωλῶς. Ὅταν ἡ Φαντίνα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ..., εἶχε συμβῆ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑαλιτῶν τούτων ἀνήκουστος μεταβολή. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1815, ἄνθρωπός τις ἄγνωστος, ἦλθε καὶ ἀποκατέστη εἰς τὴν πολίχνην· οὗτος δὲν εἶχεν ἐπινοήσει νὰ εἰσάξῃ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑαλίτου, ἀντὶ ῥητίνης, κόμμι λάκας. Τοῦτο καὶ ἄλλαι τινὲς μικραὶ τροποποιήσεις περὶ τὴν συγκόλλησιν καὶ ἔγκαυσιν τοῦ ὑαλίτου, διευκολύνασαι τὴν τέχνην, ἠλάττωσαν τὰ μέγιστα τὴν τιμὴν τῆς πρώτης ὕλης· ἐξ οὗ, πρῶτον, ηὐξήθη τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἐργατῶν, — ὄφελος εἰς τὸν τόπον· — δεύτερον, ἐβελτιώθη ἡ ποιότης τοῦ πράγματος, — ὄφελος εἴς τε τοὺς ἀγοραστὰς καὶ εἰς τοὺς μεταχειριζομένους αὐτό — τρίτον, ἐπωλεῖτο εἰς εὐτελεστέραν τιμήν, ἐνῷ ὁ κατασκευαστὴς ἐκέρδαινε τὰ τριπλάσια· — ὄφελος εἰς τὸν βιομήχανον. Ὥστε ἐκ μιᾶς ἰδέας προέκυψαν τρεῖς ἐκβάσεις εὐχάριστοι.

Ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ὁ ἐπινοήσας τὴν τελειοποίησιν ταύτην εἶχε καταστῇ πλούσιος· καὶ τοῦτο μὲν καλόν· ἀλλά, τὸ κάλλιστον, εἶχε καταστήσει πλουσίους καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. Ἦτο δὲ οὗτος ξένος εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην· ἠγνόουν οἱ αὐτόχθονες ὁλωσδιόλου πόθεν κατήγετο. Διηγοῦντο μόνον, ὅτι εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν πόλιν ὀλίγιστα ἔχων χρήματα· ἑκατοντάδας τινὰς φράγκων, τὸ πολύ. Ναί· ἀλλ' ὅμως ἰδοὺ τί κατώρθωσε διὰ τῆς νοημοσύνης του καὶ τῆς καλῆς τάξεως!

Ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ... τὰ φορέματα καὶ ἡ συμπεριφορά του ὡς καὶ ἡ διάλεκτός του, ἦσαν ἀνθρώπου τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Φαίνεται δὲ ὅτι, καθ' ἣν ἡμέραν εἶχεν ἔλθει μικρὸς καὶ ἄσημος εἰς τὴν πολίχνην ἐκείνην, δεκέμβριον μῆνα, ὥραν ἑσπερινήν, φέρων ἐπ' ὤμων σάκκον ὁδοιπορικόν, καὶ ῥάβδον ὀζώδη εἰς τὴν χεῖρα, συνέπεσε νὰ ἐκραγῇ πυρκαϊὰ ἐν τῷ δημαρχείῳ. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὥρμησεν ἀφόβως εἰς τὰς φλόγας, καὶ εἶχε σώσει, κινδυνεύσας τὴν ἰδίαν ζωήν, δύο παιδία, τέκνα τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς χωροφυλακῆς. Ὡς ἐκ τούτου, δὲν τοῦ εἶχε ζητηθῇ τὸ διαβατήριον. Ἔκτοτε δὲ οἱ κάτοικοι εἶχον μάθει τὸ ὄνομά του. Εἶπεν ὅτι ἐκαλεῖτο Μαγδαληνής· τὸν προσηγόρευον λοιπὸν θ ε ῖ ο ν Μ α γ δ α λ η ν ῆ ν.

Β'.

Ο ΘΕΙΟΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ.

Ἕως πεντηκοντούτης ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθός· ἐφαίνετο μὲν ἔμφροντις, ἀλλ' ἀγαθός. Χάρις εἰς τὰς ταχίστας προόδους τῆς βιομηχανίας ἣν ἀνέστησε θαυμασίως, ἡ Μ. ἐπὶ Μ... εἶχε καταστῇ κέντρον σημαντικοῦ ἐμπορίου. Ἡ Ἱσπανία, ὅπου καταναλίσκονται πολλοὶ μέλανες γαγάται ἐκ τῶν τεχνητῶν τούτων, ἔστελλε κατ' ἔτος παραγγελίας διὰ μεγάλας ἐξ αὐτῶν ποσότητας. Καὶ εἰς Λονδῖνον, καθὼς καὶ εἰς Βερολῖνον κατασκευάζονται τοιοῦτοι ὑαλῖται· ἡ Μ. ἐπὶ Μ... σχεδὸν ἡμιλλᾶτο πρὸς τὰς μεγαλοπόλεις ἐκείνας· τόσα δ' ἐκέρδησεν ὁ Θεῖος Μαγδαληνής, ὥστε ἤδη εἶχε κτίσει ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους ἰδίαις δαπάναις μέγα ἐργοστάσιον, διῃρημένον εἰς δύο τμήματα· τὸ μὲν διὰ τοὺς ἄνδρας, τὸ δὲ διὰ τὰς γυναῖκας. Πᾶς ὁ πεινῶν ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, βέβαιος ὅτι ἐκεῖ θὰ εὕρισκεν ἔργον καὶ ἄρτον. Ὁ θεῖος Μαγδαληνής ἀπῄτει μόνον, παρὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν, θέλησιν ἀγαθήν, παρὰ δὲ τῶν γυναικῶν, χρηστὰ ἤθη· παρὰ πάντων δὲ τιμιότητα. Διῄρεσεν εἰς δύο τὸ ἐργοστάσιον, ἵνα ὦσι κεχωρισμένα τὰ δύο φῦλα, καὶ δύνανται οὕτως αἱ κόραι καὶ αἱ γυναῖκες νὰ διατελῶσι φρόνιμοι. Ὢ! κατὰ τοῦτο ὑπῆρχεν αὐστηρότατος. Ἦτο τὸ μόνον πταῖσμα, ὁ οὐδόλως ἠνείχετο· εἶχε δὲ καὶ δίκαιον, καθότι ἡ Μ. ἐπὶ Μ... περιεῖχε πάντοτε φρουράν, καὶ ἑπομένως πολλαὶ ὑπῆρχον πρὸς διαφθορὰν ἀφορμαί.

Ἄλλως τε, ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ θείου Μαγδαληνῆ, ὁ τόπος ἀνέλαβε ζωήν· ἡ ἀργία καὶ ἡ πενία ἐξώσθησαν· δὲν ἔμεινε κόλπος μὴ ἐρωδιασμένος διὰ πολλοῦ ἢ ὀλίγου τινος ἀργυρίου, οὐδὲ οἰκία πτωχὴ μὴ ἀπολαύουσα χαρᾶς τινος. Διότι ὁ θεῖος Μαγδαληνῆς παρεῖχεν ἔργον· εἰς ἅπαντας, τοῦτο μόνον λέγων καὶ ἀπαιτῶν παρ' αὐτῶν· Νὰ ἦσε τίμιος ἄνθρωπος Νὰ ἦσε τίμια κόρη.

Ὡς εἴπομεν, ὁ θεῖος Μαγδαληνής ηὔξανε συγχρόνως τὴν περιουσίαν του· ἀλλά, πρᾶγμα παράδοξον εἰς ἀνθρώπους μετερχομένους τὸ ἐμπόριον, ὁ θεῖος Μαγδαληνὴς ἐφαίνετο ὡς μὴ ἔχων τοῦτο κύριον αὐτοῦ μέλημα. Ἐφαίνετο ὡς πολὺ μᾶλλον ἐργαζόμενος διὰ τοὺς ἄλλους ἢ δι' ἑαυτόν. Τῷ 1820, ἦτο γνωστὸν ὅτι ἐκέκτητο ἑξακοσίας τριάκοντα χιλιάδας φράγκων, κατατεθειμένας ἐν ὀνόματί του παρὰ τῷ τραπεζίτῃ Λαφίτῃ· ἀλλὰ πρὶν ἢ θησαυρίσῃ τὰς ἑξακοσίας τριάκοντα χιλιάδας ταύτας, εἶχε δαπανήσει ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον διὰ τὴν πόλιν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ πένητας.

Τὸ νοσοκομεῖον δὲν εἶχε πόρους ἱκανούς· προσέθεσεν εἰς αὐτὸ ἐξ ἰδίων του ἑτέρας δέκα κλίνας. Ἡ Μ. ἐπὶ Μ... διαιρεῖται εἰς ἄνω καὶ κάτω πόλιν· ἡ κάτω, ὅπου κατῴκει αὐτός, εἶχεν ἓν μόνον σχολεῖον, σχεδὸν ἐρείπιον· αὐτὸς ἀνήγειρε δύο, τὸ μὲν διὰ τὰς κόρας, τὸ δὲ διὰ τὰ ἄρρενα. Ἐχορήγει ἐξ ἰδίων εἰς τοὺς δύο σχολάρχας τὰ διπλάσια τοῦ γλίσχρου μισθοῦ ὃν ἐλάμβανον παρὰ τοῦ δημοσίου, καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν εἶχεν εἰπεῖ εἴς τινα συμπολίτην, ἀποροῦντα διὰ τὴν πρὸς τοὺς διδασκάλους γενναιοδωρίαν ταύτην· «Οἱ δύο πρῶτοι καὶ κύριοι λειτουργοὶ ἑνὸς τόπου εἶνε ἡ βυζάστρια καὶ ὁ δάσκαλος.»

νος, ὁ δὲ Ἄραχθος πληρωθεὶς ἐκ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων ἀπειλεῖ νὰ καταστρέψῃ τὰς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης καλλιεργημένας γαίας.

— Ἡ σκαφὴ τῆς Κορινθιακῆς διώρυγος ἤρξατο ἀπό τινων ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Καλαμακίου, ἀνασκαφέντος μέχρι τοῦδε μικροῦ τινος μέρους. Ἐντὸς τῆς ἐνεστώσης ἑβδομάδος ἐλπίζεται νὰ ἐξορυχθῇ χῶμα 10,000 κυβικῶν μέτρων.

— Τρεῖς ἁψῖδες στηθήσονται ἐν Μεσολογγίῳ διὰ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ λόρδου Βύρωνος· ἡ μία κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, ἡ δευτέρα ἔμπροσθεν τῶν Ἡρώων καὶ ἡ τρίτη κατὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Μεγάλης Βρύσεως. Στηθήσονται δὲ καὶ δύο τρόπαια παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ στρατῶνος, ἓν ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ πεζικοῦ καὶ ἓν ἐκ τῆς διλοχίας τοῦ πυροβολικοῦ.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν «Ἐμπορ. Παρατηρητὴν» τῶν Πατρῶν τὰ ἑξῆς περὶ σταφίδος: Ἐντελὴς ἀπραξία καθ' ὅλην τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐπεκράτησεν ἐν τῇ ἀγορᾷ μας συνεπείᾳ μὴ εὐνοϊκῶν εἰδήσεων ἐκ τῶν τόπων τῆς καταναλώσεως, μόνον φορτία τινὰ Κόλπου ἐπωλήθησαν εἰς τὰ ταλ. 43 46. Ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν ὅμως τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸν λιμένα μας, ἀνερχομένων περὶ τὸ ἑκατομμύριον, δὲν ἐπωλήθη ποσόν τι, διότι οἱ μὲν κάτοχοι ἐπιμένουσιν εἰς τὰς προτέρας πληρωθείσας ὑψηλὰς τιμάς· οἱ δὲ ἀγορασταὶ τὰ θέλουσι πολὺ εὐθυνότερα, τινὰ δὲ ἐκ τῶν φορτίων αὐτῶν ἀποθηκεύονται.

Συνεπείᾳ τῆς ἐπελθούσης κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἀπραξίας καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς παραγωγῆς αἱ τιμαὶ ἤρχισαν νὰ κλίνουν κατὰ ἓν καὶ δύο τάλληρα τῶν πρώτων πληρωθεισῶν ἄνευ ἀγοραστῶν. Ἐν Πύργῳ αἱ τιμαὶ ἤδη περιστρέφονται εἰς τὰ ταλ. 34· ἐν Μεσσηνίᾳ εἰς τὰ λεπτὰ 56 καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη εἰς τὰ ταλ. 34. Ἐκ τοῦ Πατρινοῦ σταφιδοκάρπου, ἐκ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἀδιάθετον ποσὸν περὶ τὰ 6 ἑκατομ. δὲν ἐγένετο κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἀγορά τις· αἱ φορτώσεις συνεπείᾳ τῆς ἐπελθούσης ἐκπτώσεως παντοῦ γίνονται περιωρισμέναι καὶ πολὺ θέλουσιν ἐλαττωθῇ αἱ ἀποστολαί, τοῦτο ἴσως συντελέσῃ εἰς τὴν προσεχῆ βελτίωσιν τῶν τιμῶν.

Ὁλόκληρος ὁ Μεσσηνιακὸς σταφιδόκαρπος ἀνερχόμενος περὶ τὰ 23 ἑκατομμύρια ἀπεστάλη καὶ ἀποσταλήσεται εἰς Γαλλίαν, τὸ πλεῖστον δὲ μέρος αὐτοῦ ἐξήχθη ἤδη διὰ τὸ μέρος τοῦτο, ἤτοι διὰ Μασσαλίαν 4,616,500, διὰ Ρουὰν 1,417,196, διὰ Σέττην 1,036,948, καὶ διὰ τὰ διάφορα ἄλλα μέρη 2,100,000. Εἰς χεῖρας ἐμπόρων πρὸς φόρτωσιν διὰ τὴν Γαλλίαν εὑρίσκονται 7,000,000, καὶ εἰς τὰς πρώτας χεῖρας καὶ τῶν κερδοσκόπων 6,830,000.

Τὸ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐσοδείας μέχρι τῆς χθὲς ἐξαχθὲν ποσὸν τοῦ σταφιδοκάρπου ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἀνέρχεται εἰς λίτρας 67,100,500· ἐξ αὐτοῦ Πατρινὸς εἶναι περὶ τὰ 18 ἑκατομμύρια.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 1064).

Ἐκεῖ εὑρίσκονται τὰ καφενεῖα, τὰ οἰνοπωλεῖα, κουρεῖα, φαρμακεῖα, ἐκεῖ γίνεται ἡ πώλησις τῶν ὠοταράχων, ἐκεῖ εὑρίσκεται τὸ μόνον ἐν Μεσολογγίῳ Ξενοδοχεῖον, ὅπερ φέρει τὸ ἔνδοξον ὄνομα «Ξενοδοχεῖον τοῦ Βύρωνος» μὲ τὴν αὐτὴν ἀφέλειαν, ὅπως αἱ λέμβοι τοῦ Πειραιῶς ἄλλαι μὲν Θεμιστοκλῆς, Ἀγαμέμνων ἢ Ἀριστείδης, ἄλλαι δὲ Σαπφὼ ἢ Τερψιχόρη κτλ. ἐκεῖθεν ἀναχωροῦσιν αἱ ἅμαξαι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἀτμοπλοίου, πλησίον εἶναι ἡ ἀγορά, ὀλίγον παρέκει ἡ λέσχη, ἐκεῖ τέλος δίδεται τὸ γενικὸν rendez-vous. Ἐπιθυμεῖς νὰ συναντήσῃς τινά; εἶσαι βέβαιος, ὅτι ἂν ἀναμείνῃς πέντε λεπτὰ ἐπὶ τοῦ σταυροδρομίου τούτου, θέλεις ἀφεύκτως τὸν συναντήσει. Ἂς προσπαθήσωμεν νὰ χαράξωμεν, οὕτως εἰπεῖν, ἐν μικρογραφίᾳ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως· μόλις εἰσέρχεσαι εἰς αὐτὴν διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Τουρλίδος καὶ εὑρίσκεσαι ἀπέναντι ναοῦ τιμωμένου εἰς μνήμην τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος. Ἐκεῖ ἡ ὁδὸς διακλαδοῦται τριχῶς, καὶ τὸ μὲν κέντρον προχωρεῖ ὄπισθεν τοῦ ναοῦ, σχηματίζον μετ' ἄλλης ὁδοῦ, διηκούσης ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, τὸ προαναφερθὲν σταυροδρόμιον, ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ ἡ μὲν μία πρὸς τὰ ἀριστερὰ κατὰ πρῶτον στρέφουσα φέρει πρὸς τὴν θάλασσαν δεικνύουσα ἡμῖν τὸ Ταμεῖον καὶ τὴν Νομαρχίαν, κατόπιν δὲ ἀλλάσσουσα διεύθυνσιν πρὸ τῆς οἰκίας Τρικούπη, προχωρεῖ πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν τῆς πόλεως· ἡ δὲ ἑτέρα πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ εἰσερχομένου, διέρχεται πρὸ τῆς οἰκίας Τσιριγώτη καὶ μετὰ μικρὸν στρέφουσα πρὸς βορρᾶν πρὸ τῆς οἰκίας Μεσσηνέζη φθάνει μέχρι τῶν Ἡρώων. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἥτις εἶναι ἡ ἐπιμηκεστέρα τῆς πόλεως καὶ ὀνομάζεται «ὁδὸς τῶν Ἀνθέων», ἐνῷ ἑτέρα μετ' αὐτῆς διασταυρουμένη μικρὰ καὶ πρὸς ἀνατολὰς φέρουσα «la bella Venetzia», εὑρίσκεται ἡ λέσχη, σωτήριον κατάστημα διὰ τοὺς ξένους πρὸ πάντων, καθόσον ἐκεῖ συναθροίζονται οἱ ἐκλεκτότεροι τῶν κατοίκων ἀνταλλάσσοντες διαφόρους ὁμιλίας καὶ πίνοντες τὸ γνωστὸν ἐν Μεσολογγίῳ κ ο υ κ ο υ λ έ ν, ποτὸν συγκείμενον ἐκ ῥουμίου, γαρυφάλων καὶ σακχάρεως καὶ λίαν ἐν χρήσει ἐν τῇ λέσχῃ ἀντὶ μαστίχης, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον οἱ θαμῶνες ἀναγνωρίζουσι τὴν εἰδικότητα τοῦ καταστηματάρχου ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐν λόγῳ ποτοῦ. Ἀλλ' ἀπεμακρύνθημεν πολὺ τοῦ προκειμένου. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὡς προανέφερον, ὑπάρχει ἡ λέσχη, ἔναντι ἡ οἰκία τοῦ δημάρχου κ. Γιαννοπούλου, παρέκει ἡ τοῦ δικηγόρου κ. Χ. Παλαμᾶ, ἡ τοῦ μηχανικοῦ κ. Σέχου, ἡ τοῦ κ. Δροσίνη, ὕστερον δὲ ἀτελεύτητος σειρὰ ἐμπορικῶν, σιδηρουργείων, μαγειρείων, παντοπωλείων καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ αἱ φυλακαί, ἐν αἷς ἄνω τῶν 150 καταδίκων καὶ ὑποδίκων, βαρυποίνων καὶ ἐλαφροποίνων εὑρίσκονται ὅλοι ὁμοῦ συσσωρευμένοι ἐν πνιγηρᾷ ἀτμοσφαίρᾳ, ἐν σεσηπότι οἰκήματι, φθειριῶντες καὶ κατατρυχόμενοι οἱ πλεῖστοι ἐξ ἀσθενειῶν, ἐκ τῆς ὑγρασίας, τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἐλεεινότητός των. Ἀλλὰ μήπως αἱ ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος φυλακαὶ δὲν εἶναι αἱ αὐταί; μήπως αἱ τῆς Χαλκίδος, καὶ αὐταὶ δὲ τῆς πρωτευούσης εἶναι καλλίτεραι;

Αἱ φυλακαὶ ἀποτελοῦσι τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἔπειτα δ' εὑρίσκεταί τις ἐπὶ ἐκτεταμένης πλατείας, ἔχων πρὸς τ' ἀριστερὰ τὸν στρατῶνα, πρὸς τὰ δεξιὰ τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἔναντι δὲ τὸ Ἡρῷον, περὶ οὗ θέλω ὁμιλήσει κατόπιν. Αὗται εἰσὶν αἱ κυριώτεραι ὁδοί, ἑκάστη ὅμως τούτων φέρει μερικὰς διακλαδώσεις, αἵτινες μᾶλλον στενωποὶ δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν. Αἱ οἰκίαι ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, εἰσὶν αἱ πλεῖσται παλαιαί, τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι οὔτε οἰκοδομοῦνται νέαι. Ὅταν βρέχῃ αἱ ὁδοὶ πληροῦνται βορβόρου, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον, ὡς γνωστόν, τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως ὄντος χαμηλοτέρου τῆς θαλάσσης, τὰ ὄμβρια ὕδατα οὐδεμίαν ἔχουσι πρὸς αὐτὴν διέξοδον, καὶ τοιουτοτρόπως λιμνάζουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ πλατείαις. Ἀλλ' οὐδὲ δύναμαι νὰ παραδεχθῶ τὴν γνώμην τῶν ὑποστηριζόντων ὅτι ἐν καιρῷ χειμῶνος αἱ ὁδοὶ τοῦ Μεσολογγίου εἰσὶν ἐντελῶς ἀδιάβατοι, διότι ἐνῷ κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν μου ἐπὶ δύο ἡμέρας συνεχῶς ἔβρεχε, δὲν εὗρον, μὰ τὴν πίστιν μου, μεγάλην διαφορὰν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ, ἢ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος· τὸ σωτήριον δὲ διὰ τὸ Μεσολόγγιον εἶναι, ὅτι πνεύσαντος ὀλίγου βορείου ἀνέμου, αἱ ὁδοὶ ἀμέσως καθαρίζονται.

Ὡς πρὸς τὴν κοινωνίαν τοῦ Μεσολογγίου, αὕτη εἶναι ὄντως ἐπαινετὴ διὰ τὴν πρὸς τοὺς ξένους ἄπειρον αὐτῆς φιλοξενίαν, καὶ αἱ οἰκογένειαι δὲ καὶ οἱ νέοι τοῦ τόπου περιεποιήθησαν ἡμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀνεχωρήσαμεν καταγοητευμένοι ἐκ τῆς εὐγενοῦς αὐτῶν συμπεριφορᾶς.

Ὡς προανέφερον, ἡ ὁδός, ἥτις φέρει πρὸς τὰς φυλακάς, ἀπολήγει εἰς μεγάλην πλατεῖαν, εἰς τὸ βάθος τῆς ὁποίας ἀκριβῶς εὑρίσκονται τὰ λεγόμενα Ἡ ρ ῷ α, τουτέστι κῆπος κεκοσμημένος μὲ οὐρανομήκεις πλατάνους καὶ ἐμπεριέχων τὰ ὀστᾶ τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων ἐν Μεσολογγίῳ κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα. Ἀκριβῶς ἔναντι τῆς κιγκλιδωτῆς θύρας πρὸς τὸ βάθος ὑψοῦται ὁ ἀνδριὰς τοῦ Βύρωνος, τοῦ ἐνδόξου τούτου ποιητοῦ καὶ φιλέλληνος, ὅστις ἐγκαταλείψας δόξας, τιμὰς καὶ περιουσίαν, κατῆλθεν ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς μικρᾶς μὲν ταύτης, ἀλλ' ἐνδόξου γωνίας τῆς γῆς· πρὸς τὰ δεξιά του ὁ Βύρων ἔχει τὸ Π ο λ υ ά ν δ ρ ι ο ν, τουτέστι τὸν τάφον τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου, ἀριστερὰ δὲ τὸν τοῦ Μάρκου Βότσαρη. Ὁ ἀνδριὰς τοῦ Βύρωνος εἰς φυσικὸν μέγεθος ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου κατασκευασθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν Σύρῳ καλλιτέχνου κ. Βιτάλη, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμωνύμου φιλολογικοῦ Συλλόγου, εἶναι ὄντως ἔργον ἐντελέστατον, ἔχει κομψότητα καὶ λεπτότητα ἐργασίας, τιμᾷ δὲ πολὺ τὸν καλλιτέχνην. Ἵσταται διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς κρατῶν κύλινδρον περιέχοντα τὰ ποιήματά του, διὰ δὲ τῆς ἄλλης δεικνύων ὡς ἐκ συμπτώσεως τὸ Πολυάνδριον. Ἡ φυσιογνωμία του εἶναι ζωηροτάτη, ἔχει δὲ τὸ ἑξῆς περίεργον ὅτι ἐνῷ παρατηρῶν τις αὐτὸν κατὰ πρόσωπον οὐδεμίαν διακρίνει συγκίνησιν, ἐκ τοῦ πλαγίου ἀνακαλύπτει μειδίαμα εὔχαρι. Ὡς ἐπληροφορήθην τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος θέλουσι τελεσθῇ τὴν 25 τρέχοντος μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος.

Πρωΐαν τινὰ προσκαλεῖ ἡμᾶς ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Α. Χαλκιόπουλος, δικηγόρος, ὅπως μεταβῶμεν εἰς Αἰτωλικόν, κωμόπολιν μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ Μεσολογγίου. Περὶ ὥραν 9 διατρέχαμεν τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰτωλικοῦ συνοδοιπόρον ἔχοντες τὸν κ. Χ. Παλαμᾶν. Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι πράγματι μαγευτική, ὁ δὲ ὀφθαλμὸς τοῦ ὁδοιπόρου ἐπαναπαύεται ὁτὲ μὲν ἐπὶ λαμπρᾶς δενδροφυτείας, ὁτὲ δὲ ἐπὶ τῆς λιμναζούσης θαλάσσης. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ ὑπάρχει δευτέρα ἔκδοσις τῶν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς γνωστῶν καφενείων· φουστανελλοφόρος τις πλησιάζει ἡμᾶς ὅπως λάβῃ τὰς διαταγάς μας, ἐνῷ ζωηραὶ φωναὶ νεανικαὶ καὶ γέλωτες παρατεταμμένοι προσβάλλουσι τὰ ὦτά μας· προέρχονται ἀπὸ κήπου γειτονικοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῶν δένδρων διακρίνομεν νεανικὰς μορφὰς καλλιπαρείων καὶ λευκωλένων κορασίδων. Κατ' ἔθιμον τοῦ τόπου, ὅταν νεᾶνίς τις πρόκηται νὰ ὑπανδρευθῇ τὰ διὰ τὰ νυμφικὰ αὐτῆς στρώματα ἀναγκαιοῦν μαλλίον πλένεται καὶ καθαρίζεται μόνον ὑπὸ παρθένων· τοῦτο δ' ἔπραττον καὶ αὗται, παίζουσαι δὲ καὶ βρεχόμεναι διὰ τοῦ ὕδατος ἐδείκνυον τοὺς λευκούς των βραχίονας «...... τὰς δ' ἀπ' ἀπήνης εἵματα χερσὶν ἕλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι ......» Διὰ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς Αἰτωλικόν, ἀνάγκη ὅπως διέλθῃ γέφυραν τετρακοσίων περίπου ποδῶν μήκους, ἑνοῦσαν αὐτὸ μετὰ τῆς κυρίας ὁδοῦ· ἡ κωμόπολις εἶναι ἐκτισμένη ἐπὶ νησιδίου τινός, περικυκλουμένου ὑπὸ τῆς μέχρι ἐκεῖ εἰσρεούσης μεσολογγιτικῆς θαλάσσης. Καὶ πρὸς τὸ ἔναντι δὲ μέρος ἐπίσης, ἐκεῖ ἔνθα εὑρίσκονται τὰ πλήρη λεμονιῶν καὶ ἐφάμιλλα μετὰ τοῦ Πόρου περιβόλιά της, ἑνοῦται διὰ γεφύρας μετὰ τῆς ξηρᾶς, ἐν συνόλῳ δὲ ὑπενθυμίζει ἡμῖν τὴν ὡραίαν Ἐνετίαν. Ἡ πόλις δὲν ἔχει τι τὸ περίεργον, ὡς κέντρον δὲ θεωρεῖται πλατεῖά τις, ἔνθα ἡ ἐκκλησία, δημοτικόν τι κατάστημα περιέχον τὸ εἰρηνοδικεῖον, τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὸν στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς, καὶ διάφορα πέριξ καφενεῖα.

Τὸ χρῶμα τῶν κατοίκων εἶναι κιτρινωπόν, τοῦτο δὲ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης καταχρήσεως ἰχθύων, ὧν γέμει ἡ πέριξ θάλασσα. Ἐσχετίσθημεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν Στουρνάρη, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἷς ἰατρός, ὁ δ' ἕτερος δικηγόρος, μετὰ τοῦ δημάρχου Μπέλου, ἀνδρὸς εὐπαιδεύτου καὶ λίαν εὐγενοῦς, μετὰ τοῦ γέροντος κ. Κουρκουμέλη, τοῦ δημοδιδασκάλου κ. Πανοπούλου καὶ τοῦ ἐκεῖ ἐνωμοτάρχου κ. Ι. Ραζῆ, ἀδελφοῦ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ δικηγόρου. Ἡ ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ μέχρι Νεοχωρίου ὁδός, ἀπόστασις τριῶν περίπου τετάρτων τῆς ὥρας, εἶναι κατάφυτος ἀπὸ ἐλαίας, διερχόμενος δέ τις αὐτὴν νομίζει, ὅτι διέρχεται διὰ μέσου τοῦ ἀνακτορικοῦ κήπου, ὡς ἐκ τῶν πολλῶν λεμονεῶν, αἵτινες κοσμοῦσιν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὴν ὁδόν. Δύο τινὰ μόνον ἱστορικὰ ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν οἱ τοῦ Αἰτωλικοῦ κάτοικοι εἰς τοὺς ἐκεῖ κατὰ πρώτην φορὰν μεταβαίνοντας· πρῶτον τὸν τάφον τῆς Βασιλικῆς τοῦ Ἀλῆ-πασᾶ, ἐκεῖ ταφείσης πλησίον τοῦ ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, καὶ δεύτερον τὸν ἐπιτάφιον τοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν ναοῦ, ὅστις εἶναι μοναδικὸς διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τέχνην του, κεντημένος διὰ χρυσοῦ καὶ φέρων λαμπροὺς λίθους σμαραγδίνους. Πρὸ ἀπείρων χρόνων ὁ ἐπιτάφιος οὗτος ἐκόσμει τὸ Αἰτωλικόν, ὅτε ἐπελθούσης τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν κατοίκων προσκυνησάντων, ὁ τότε ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ σώματος τῶν Τούρκων Μουκτὰρ πασᾶς εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν ἐσύλησε καὶ τὸν ναόν, οἰκειοποιηθεὶς καὶ τὸν ἱστορικὸν ἐπιτάφιον, ὃν μετέτρεψεν εἰς σέλαν διὰ τὸν ἀραβικόν του ἵππον. Μετὰ παρέλευσιν πολυετίας κάτοικός τις τοῦ Αἰτωλικοῦ πληροφορηθείς, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ πασᾶς εἶχε περιπέσει εἰς ἔνδειαν, ἐπώλησε τὰ ἐν τῇ κωμοπόλει κτήματά του καὶ παρουσιασθεὶς εἰς αὐτὸν ἐξηγόρασε τὸν ἱστορικὸν ἐπιτάφιον, κομίσας αὐτὸν ἐν θριάμβῳ ἐν τῇ πόλει. Μετὰ τὸ πρόγευμα διηυθύνθημεν εἰς τὸ Νεοχώριον, πλησίον τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ εὑρισκόμενον. Αἱ οἰκίαι τοῦ Νεοχωρίου εἰσὶν ἐντὸς τῶν κήπων, διδουσαι αὐτῷ ὁμοιότητά τινα πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν γνωστὰ «κάτω Πατήσια». Ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, αὕτη θεωρεῖται πολυτέλεια διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα· εἰς αὐτὸ τὸ Νεοχώριον ἀπέχον ἐν συνόλῳ μίαν ὥραν καὶ τρία τέταρτα τοῦ Μεσολογγίου, πρωτευούσης Νομοῦ, ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐν Μεσολογγίῳ διαμονῆς μας λῃστοπραξία τρομερωτάτη, εἰσελθόντων τῶν λῃστῶν ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ ἀφαιρεσάντων ἔκ τινος χωρικοῦ τέσσαρας περίπου χιλιάδας δραχμῶν, τὸ δὲ κωμικὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ εἰρηνοδίκου δραχμὰς ἑπτακοσίας πρὸς περίγελων τῆς ἐξουσίας. Οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ εἰσὶν ἀπηλπισμένοι, βλέποντες, ὅτι ἡ αὔξησις τῆς χωροφυλακῆς δι' οὐδὲν ἄλλο ἐγένετο εἰμὴ διὰ γελοίας παρατάξεις ἐν Λαρίσσῃ καὶ Τρικκάλοις. Ἰδοὺ καὶ ὁ ποταμός!..... Τί λαμπραὶ τοποθεσίαι! Ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ διάφορα χωρία ἐπὶ λοφίσκων ἐκτισμένα ὡς ἡ Μαγούλα, τὸ Νεοχώριον καὶ ἄλλα, ἐκεῖθεν δὲ ἡ κομψοτάτη Κατοχὴ καὶ πύργος τις μακρόθεν ὁρατὸς γινόμενος, καὶ χρησιμεύσας ἄλλοτε ὡς κατοικία τῆς περιωνύμου Βασιλικῆς. Ὁ ποταμὸς ἐκεῖ ὅπου τὸν ἐπεσκέφθημεν ἔχει πλάτος ὀγδοήκοντα περίπου μέτρων, τὸ δὲ ῥεῦμα του, ἐνῷ κατ' ἐπιφάνειαν φαίνεται ἤρεμον, κάτωθεν εἶναι λίαν ὁρμητικόν. Ἡ Κατοχὴ δὲν συγκοινωνεῖ διὰ γεφύρας μετὰ τῆς ἀπέναντι ὄχθης, ἀλλὰ διὰ μεγάλης τινὸς λέμβου διοικουμένης ὑπὸ δύο φουστανελλοφόρων πορθμέων. Κατὰ τὰς πληροφορίας ἃς συνέλεξα παρὰ τῶν ἀξιοτίμων τούτων κυρίων, ἕκαστον ἄτομον διὰ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ πληρώνει λεπτὰ 50, οὐδεὶς δ' ἄλλος δικαιοῦται νὰ κατασκευάσῃ λέμβον ἐν τῷ ποταμῷ πρὸς διαπόρθμευσιν. Ἄλλοτε τὸ ἐκ τῶν πορθμείων ὄφελος τὸ εἶχον αἱ ἐκκλησίαι τοῦ χωρίου ἐξ αὐτῶν διατηρούμεναι, ἀλλ' ἀπό τινων χρόνων ἡ Κυβέρνησις ἀπλήστως φερομένη οἰκειοποιήθη τὸν φόρον τοῦτον καὶ ἐξεμίσθωσεν